

Sygn. akt **IC 813/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Bożena Chłopecka</i>
Protokolant:	<i>protokolant sądowy Joanna Oldakowska</i>

po rozpoznaniu w dniu 18 stycznia 2018 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa ***(...) sp. z o.o. z siedzibą w J.***

przeciwko ***(...) S.A. z siedzibą w W.***

o zapłatę

I. zasądza od (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz (...) sp. z o.o. z siedzibą w J. kwotę 271.047 zł. (dwieście siedemdziesiąt jeden tysięcy i czterdzieści siedem złotych) z odsetkami ustawowymi od dnia 20 stycznia 2016r. do dnia zapłaty,

II. ustala, że (...) S.A. z siedzibą w W. w całości ponosi koszty postępowania, pozostawiając ich rozliczenie referendarzowi sądowemu.

Sygn. akt: IC 813/16

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 18 lipca 2016 roku powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L. wniósł o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 271.047 zł z ustawowymi odsetkami od 20 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, a także o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania według norm przepisanych.

Uzasadniając swe żądanie powód podniósł, że łączyła go z pozwanym umowa ubezpieczenia autocasco samochodu, w której zastosowano klauzulę stałej wartości pojazdu. Zgodnie z tym zapisem pozwany gwarantował, że wartość pojazdu w kwocie 432.300 zł nie ulegnie zmianie w całym okresie ubezpieczenia, a suma ubezpieczenia pojazdu nie będzie pomniejszana o wypłacane odszkodowanie. W związku z uszkodzeniem pojazdu w wypadku pozwany wyliczył wartość pojazdu w stanie uszkodzonym na kwotę 161.253 zł, przyjmując wystąpienie szkody całkowitej. Pozwany pominął przewidzianą umową stałą wartość pojazdu i wyliczył wartość odszkodowania na kwotę 157.747 zł (jako różnicę między wartością pojazdu w stanie nieuszkodzonym tj. 319.000 zł, a wartością pojazdu w stanie uszkodzonym tj. 161.253 zł). Ostatecznie pozwany odmówił powodowej Spółce wypłaty odszkodowania wskazując, iż „do uszkodzenia pojazdu nie doszło wskutek zdarzenia losowego w okolicznościach podanych w zgłoszeniu szkody” /pозew k. 4-12/.

Zarządzeniem z dnia 28 lipca 2016 roku Przewodniczący stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i skierował sprawę do rozpoznania w postępowaniu zwykłym /zarządzenie k. 107/.

W odpowiedzi na pozew z dnia 29 września 2016 roku (...) Spółka Akcyjna w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego obliczonego według norm przepisanych. W uzasadnieniu swego stanowiska procesowego pozwany zarzucił niezasadność pozwu, z uwagi na fakt, iż w dniu szkody pojazd nie był objęty ubezpieczeniem na podstawie polisy AC, gdyż zgodnie z treścią § 61 ust. 1 OWU – odpowiedzialność ubezpieczeniowa rozpoczęła się od dnia następnego po zapłaceniu składki ubezpieczeniowej tj. od dnia 13 lutego 2016r.. Ponadto pozwany kwestionował fakt, że uszkodzenia pojazdu marki A. nr rej. (...) powstały na skutek zdarzenia z dnia 20 grudnia 2015 roku /odpowiedź na pozew k. 119-121/.

W dniu 22 czerwca 2017 roku pełnomocnik powoda poinformował, iż powodowa Spółka zmieniła siedzibę i jej aktualny adres to (...) Sp. z o.o. z siedzibą w J. /pismo k. 237-238/.

W dalszym toku postępowania strony podtrzymywały swoje stanowisko w sprawie /protokół rozprawy k. 281-284/.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 października 2015 roku R. Z. występujący w imieniu powódki (...) Sp. z o.o. w L. zawarł z (...) Spółką Akcyjną w W. (dalej: (...)) umowę ubezpieczenia pojazdu marki A. (...)o nr rej. (...) obejmującą między innymi ubezpieczenie typu autocasco z wariantem stałej wartości pojazdu i niepomniejszenia sumy ubezpieczenia. Stałą wartość pojazdu ustalono w kwocie 432.300 zł. Umowa została potwierdzona polisą nr (...) seria (...). Składka miała być płatna w ratach, termin płatności pierwszej raty został określony na 21 października 2015r., kolejnej na 6 stycznia 2016r. /**dowód:** polisa – k. 96-98/.

Integralną częścią łączącej strony umowy były Ogólne warunki ubezpieczenia uchwalone uchwałą Zarządu (...) nr (...) z dnia 24 grudnia 2013 roku (dalej: OWU) /**dowód:** OWU – k. 70-95/.

Zgodnie z § 7 ust. 1 OWU zakresem AC objęte są szkody polegające na uszkodzeniu, zniszczeniu lub utracie pojazdu, jego części lub wyposażenia, wskutek wszelkich zdarzeń niezależnych od woli ubezpieczonego lub osoby uprawnionej do korzystania z pojazdu, zastrzeżeniem § 12 OWU. Na podstawie § 3 pkt 58 i 59 OWU szkoda całkowita to uszkodzenie pojazdu w takim zakresie, że koszty naprawy ustalone według zasad określonych w § 20 ust. 2 OWU przekraczają 70% wartości pojazdu, zaś szkoda częściowa to szkoda inna niż szkoda całkowita. Stosownie do § 9 ust. 1 pkt 1 lit „b)” OWU za zapłatą dodatkowej składki umowa AC może zostać zawarta z zastosowaniem stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia oraz bez pomniejszenia sumy ubezpieczenia o wypłacone odszkodowanie, z tym że stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia nie stosuje się w celu ustalenia, czy zachodzi przypadek szkody całkowitej, o którym mowa w § 20 ust. 1.

W myśl § 20 ust. 1 OWU w celu ustalenia, czy zachodzi przypadek szkody całkowitej, wartość pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania porównuje się do kosztów naprawy ustalonych według zasad określonych w ust. 2. Stosownie do ust. 2 koszty naprawy pojazdu stanowiące podstawę do ustalenia, czy zachodzi przypadek szkody całkowitej ustala się na podstawie kalkulacji kosztów naprawy sporządzonej przez (...) według zasad zawartych w systemie (...) lub (...), z zastosowaniem: 1) norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu; 2) stawki za robocizogodzinę ustalonej przez (...) w oparciu o średnie ceny usług autoryzowanych stacji obsługi pojazdów działających na terenie miejsca zamieszkania ubezpieczonego lub osoby, o której mowa § 3 pkt 32, 3) cen części zamiennych zawartych w systemie (...) lub (...) ustalonych według wariantu serwisowego; 4) cen materiałów lakierniczych i normaliów zawartych w systemach (...) lub (...). W kalkulacji kosztów naprawy uwzględnione są uszkodzenia pojazdu wynikające z wypadku ubezpieczeniowego. W przypadku ujawnienia uszkodzeń nieuwzględnionych w kalkulacji kosztów naprawy, ubezpieczony zobowiązany jest poinformować o tym (...) w celu umożliwienia (...) potwierdzenia zakresu uszkodzeń i uwzględnienia ich w kalkulacji kosztów naprawy. Koszty naprawy pojazdu ustalane są w oparciu o ceny usług i części zamiennych stosowanych w RP w dniu ustalenia odszkodowania. Zgodnie z ust. 4 tegoż paragrafu razie powstania szkody całkowitej wysokość odszkodowania ustala się w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania pomniejszonej o wartość

rynkową pozostałości z uwzględnieniem warunków umowy AC, przy czym wartość rynkowa pozostałości jest ustalana indywidualnie, w zależności od rozmiaru uszkodzeń i stopnia zużycia eksploatacyjnego pojazdu lub jego części.

W myśl § 61 ust. 1 OWU jeżeli nie umówiono się inaczej, odpowiedzialność (...) rozpoczyna się od dnia następnego po zawarciu umowy ubezpieczenia, nie wcześniej jednak niż od dnia następnego po zapłaceniu składki ubezpieczeniowej lub jej pierwszej raty, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3. **/dowód:** OWU – k. 70-95/.

W dniu 20 grudnia 2015 roku, tj. w czasie trwania umowy ubezpieczenia autocasco, ubezpieczony pojazd powoda został uszkodzony. Ok. godz. 6:10 w miejscowości S., na drodze krajowej (...) z L. do K., doszło do zdarzenia drogowego, w którym na skutek wybiegnięcia zwierzyny leśnej na drogę na jednym z zakrętów, kierujący pojazdem A. (...) R. Z. celem uniknięcia zderzenia ze zwierzyną gwałtownie skręcił w prawo, co skutkowało uderzeniem w drzewo. Niezwłocznie po zdarzeniu kierujący pojazdem powódki R. Z. zgłosił pozwanemu telefonicznie szkodę, w wyniku czego pozwany lawetą odwiózł pojazd powoda do właściwego serwisu. W wyniku zdarzenia w samochodzie uszkodzeniu uległy następujące elementy: tablica rejestracyjna przednia, krata kierownicy powietrza przednia lewa, napis kraty czołowej, zamocowanie zewnętrzne reflektora lewego i prawego, zamocowanie wewnętrzne reflektora prawego i lewego, szyba czołowa, zestaw kleju szyby czołowej, zestaw wymiany szyby czołowej, listwa zaciskowa przednia lewa i prawa, osłona wewnętrzna drzwi przednich prawych, wyłumienie drzwi przednich prawych, wykładzina zewnętrzna siedzenia przedniego prawego, zamek przyciskowy przedni lewy i prawy, pas bezpieczeństwa przedni lewy i prawy kpl, sterownik poduszek powietrznych, kierownica chłodnicy powietrza dołowania lewa, masa uszczelniająca głowicy prawej i lewej, masa uszczelniająca miski olejowej górnej i dolnej, pierścień uszczelniający wału korbowego, śruby głowicy lewej i prawej, łożysko przekładni przednie lewe i prawe, zestaw mocowania czujnika radarowego lewego i prawego, płyn i olej układu klimatyzacji, płyn układu chłodzenia, zestaw naprawczy przewodów elektrycznych, rura ssąca prawa filtra, kanał zasysający prawy filtra powietrza, osłona filtra powietrza prawa **/dowód:** zeznania świadka R. Z. k. 282-283, druk zgłoszenia szkody k. 38-42, pisemna opinia biegłego K. W. /k. 193-226/.

W trakcie postępowania likwidacyjnego na wniosek pozwanego sporządzono dwie kalkulacje kosztów naprawy pojazdu. Pierwsza z nich datowana na 11 stycznia 2016 roku określała koszty naprawy pojazdu na kwotę 81.092,52 zł. Druga kalkulacja sporządzona w dniu 15 lutego 2016 roku ustalała wysokość kosztów naprawy pojazdu na kwotę 200.081,94 zł **/dowody:** kalkulacja naprawy k. 50-55, kalkulacja naprawy k. 56-64/ .

W lutym 2016r. R. Z. został poinformowany, że należy zapłacić zaległe płatności z tytułu składki w celu podjęcia dalszych czynności likwidacyjnych. Składka została uiszczona 12 lutego 2016r. **/dowód:** zeznania świadka R. Z. k. 282-283, k-119 odpowiedź na pozew/.

Pismem z dnia 15 marca 2016 roku pozwany poinformował powodową Spółkę o odmowie wypłaty odszkodowania. W uzasadnieniu decyzji wskazano, iż „do uszkodzenia pojazdu nie doszło wskutek zdarzenia losowego w okolicznościach podanych w zgłoszeniu szkody” **/dowód:** pismo k. 65/.

Mimo odmowy wypłaty odszkodowania, w dniu 23 marca 2016 roku pozwany wystosował do powodowej Spółki kolejne pismo, w którym wskazał, iż naprawa uszkodzonego pojazdu jest nieuzasadniona z uwagi na wystąpienie szkody całkowitej ubezpieczonego pojazdu tj. koszty naprawy przekraczają 70% jego wartości. Dalej wskazano, iż rozmiar szkody określony jako różnica pomiędzy wartością pojazdu w stanie nieuszkodzonym (319.000 zł) a jego wartością w stanie uszkodzonym (161.253 zł) wynosi 157.747 zł **/dowód:** pismo k. 66-67/.

Pismem z dnia 11 maja 2016 roku pozwany podtrzymał swoje stanowisko odnośnie odmowy przyznania odszkodowania. Pozwane towarzystwo podtrzymywało ustalenia przeprowadzone w toku postępowania likwidacyjnego, że do uszkodzeń przedmiotowego pojazdu nie mogło dojść w okolicznościach podanych w zgłoszeniu szkody **/dowód:** pismo k. 68/.

Wartość przedmiotowego samochodu marki A. (...) o nr rej. (...) w dniu 20 grudnia 2015 roku w stanie nieuszkodzonym wynosiła 334.500 zł. Wartość przedmiotowego samochodu w stanie uszkodzonym wynosiła 161.200 zł. Uzasadnione

koszty naprawy samochodu wynosiły 235.636,94 zł /**dowód:** opinia biegłego sądowego z zakresu ruchu drogowego oraz techniki motoryzacji K. W. – k.193-226, opinia pisemna uzupełniająca – k. 253-263/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wymienionych dowodów z dokumentów, którym przydał moc dowodową oraz walor wiarygodności. Dowodów tych nie kwestionowała żadna ze stron, a Sąd nie znalazł podstaw, by je zanegować z urzędu. Zeznania świadka R. Z. były koherentne z pozostałą częścią materiału dowodowego i mogły w całości stanowić podstawę ustaleń faktycznych.

Na wniosek stron Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego specjalisty z zakresu techniki samochodowej. Opinię tę sporządził biegły sądowy z zakresu ruchu drogowego i techniki motoryzacji K. W., zgodnie z metodyką przyjętą przy opracowywaniu tego rodzaju dokumentów. Opinia zawiera kompletne odpowiedzi na postawione w tezie dowodowej pytania. Strona pozwana kwestionowała okoliczność zajścia wypadku, tym samym istotne ustalenia biegłego dotyczyły okoliczności czy, uszkodzenia przedmiotowego samochodu mogły zaistnieć w okolicznościach deklarowanych w zgłoszeniu szkody. Jak wskazał biegły opisane przez powoda zdarzenie, w wyniku którego pojazd A. nr rej. (...) uderzył czołowo w drzewo mogło zaistnieć w miejscu i w okolicznościach wskazanych w zgłoszeniu szkody. Stanowisko biegłego w tym przedmiocie zostało wszechstronnie uzasadnione i zilustrowane. Ustalając wartość naprawy uszkodzonego pojazdu biegły uwzględnił wymogi określone w Ogólnych warunkach ubezpieczeń komunikacyjnych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z treścią art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. W myśl § 2 pkt 1 cytowanego przepisu przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu dobrowolnej umowy ubezpieczenia ustalana jest na zasadach przewidzianych w tej umowie i obowiązujących strony wzorcach umownych, w tym wypadku OWU.

W niniejszej sprawie sporna była okoliczność zawarcia przez strony umowy ubezpieczenia autocasco, a także przedmiotem sporu był fakt zaistnienia zdarzenia uzasadniającego wypłatę ubezpieczenia.

Analiza materiału zgromadzonego w toku postępowania dowodowego pozwala na wysnucie konkluzji, że samochód Marki A. (...) o numerze Rejestracyjnym (...) uległ wypadkowi w okolicznościach zgłoszonych ubezpieczycielowi, tj. wskutek wybiegnięcia leśnej zwierzyny na drogę zderzył się z drzewem. Potwierdzają to nie tylko zeznania świadka R. Z., ale również treść opinii biegłego sądowego z zakresu ruchu drogowego i techniki motoryzacji. Biegły sądowy dokładnie prześledził zakres uszkodzeń, a także uwarunkowania przebiegu zdarzenia i stwierdził, że obraz destrukcji samochodu przystaje do elementów, w jakie pojazd miał uderzyć, a także jest zgodny z mechaniką zaistnienia zdarzenia.

Należy przy tym wskazać, iż wątpliwości (...) odnośnie kwestionowania przebiegu zdarzenia nie zostały niczym umotywowane.

Wobec powyższego należało stwierdzić, że zarzut niezastnienia wypadku nie był zasadny. Oznacza to, że zgodnie § 7 ust. 1 OWU przedmiotowe zdarzenie należy do zakresu udzielonego powodowi ubezpieczenia i tym samym pozwany odpowiada za szkodę nim objętą.

Przechodząc do zarzutu pozwanego odnośnie braku jego odpowiedzialności wobec nieuiszczenia przez powoda składki należy wskazać na treść artykułu 814 § 2 k.c., który stanowi, że jeżeli ubezpieczyciel ponosi odpowiedzialność jeszcze przed zapłaceniem składki lub jej pierwszej raty, a składka lub jej pierwsza rata nie została zapłacona w terminie,

ubezpiaczyciel może wypowiedzieć umowę ze skutkiem natychmiastowym i żądać zapłaty składki za okres, przez który ponosił odpowiedzialność. W braku wypowiedzenia umowy wygasa ona z końcem okresu, za który przypadała niezapłacona składka.

Mając na uwadze treść przywołanego przepisu należy wskazać, iż pozwany (...) nigdy nie wypowiedział umowy AC powodowej Spółce. Ponadto jak wynika z treści umowy polisy nr (...) termin zapłaty kolejnej składki przypadał na dzień 6 stycznia 2016 roku i to na ten dzień przypadałoby wygaśnięcie polisy. Tak więc za zdarzenie drogowe z dnia 20 grudnia 2015 roku pozwany (...) ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą.

Należy wobec powyższego ustalić, jaki jest zakres należnego powodowi odszkodowania. Do umowy zawartej między stronami ma zastosowanie zasada generalnego, pełnego odszkodowania wyrażona w art. 361 § 2 k.c., zgodnie z którą w granicach odpowiedzialności za normalne następstwa zdarzeń szkodzących, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby szkody mu nie wyrządzono. Jednocześnie, o ile nie umówiono się inaczej, suma pieniężna wypłacona przez zakład ubezpieczeń nie może być wyższa od poniesionej szkody (art. 824¹ § 1 k.c.).

Zgodnie z art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągnęło za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

Na tle ww. przepisu zachodzi potrzeba oceny, czy koszt restytucji jest dla zobowiązanego nadmierny. Przyjmuje się, że nieopłacalność naprawy, będąca przesłanką wystąpienia tzw. szkody całkowitej, ma miejsce wówczas, gdy jej koszt przekracza wartość pojazdu sprzed wypadku. Stan majątku poszkodowanego, niezakłócony zdarzeniem ubezpieczeniowym, wyznacza bowiem granice należnego odszkodowania. Za utrwalony należy uznać pogląd, że koszt naprawy uszkodzonego w wypadku komunikacyjnym pojazdu, nieprzewyższający jego wartości sprzed wypadku, nie jest nadmierny w rozumieniu art. 363 § 1 k.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 2006 r. sygn. akt III CZP 76/05).

Kwestia dystynkcji między szkodą częściową a całkowitą została precyzyjnie uregulowana w § 3 pkt 58 i 59 OWU, zgodnie z którymi szkoda całkowita to uszkodzenie pojazdu w takim zakresie, że koszty naprawy ustalone według zasad określonych w § 20 ust. 2 OWU przekraczają 70% wartości pojazdu. Natomiast szkoda częściowa to szkoda inna niż szkoda całkowita. W konsekwencji szkoda częściowa zachodzi, gdy koszty naprawy wynoszą 70% wartości pojazdu bądź mniej.

Od tego, czy szkoda zostanie oceniona jako częściowa, czy całkowita, zależy również sposób wyliczenia odszkodowania. Stosownie do przywołanego wyżej § 20 ust. 1 OWU w razie powstania szkody całkowitej odszkodowanie ustala się w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania pomniejszonej o wartość pozostałości, z uwzględnieniem warunków umowy ubezpieczenia. Z kolei ust. 4 tegoż paragrafu w razie powstania szkody całkowitej wysokość odszkodowania ustala się w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania pomniejszonej o wartość rynkową pozostałości z uwzględnieniem warunków umowy AC, przy czym wartość rynkowa pozostałości jest ustalana indywidualnie, w zależności od rozmiaru uszkodzeń i stopnia zużycia eksploatacyjnego pojazdu lub jego części.

Jeżeli więc ocena uszkodzeń pojazdu doprowadzi do wniosku, że zaszła szkoda całkowita, wówczas odszkodowanie odpowiada wartości pojazdu pomniejszonej o wartość pozostałości. Jeżeli jednak stwierdza się szkodę częściową, wówczas odszkodowanie odpowiada jedynie wartości naprawy uszkodzonego pojazdu.

Wobec tego warunkiem wstępnym i koniecznym wyliczenia szkody jest ustalenie, czy w niniejszej sprawie nastąpiła szkoda całkowita czy częściowa. W tym celu należy najpierw ustalić wartość pojazdu, a następnie kosztów naprawy pojazdu.

Zgodnie z ustaleniami faktycznymi wartość samochodu w stanie nieuszkodzonym w dniu wypadku wynosiła 334.500 zł, natomiast uzasadnione koszty naprawy samochodu wyniosła 235.636,94 zł. Oznacza to, że wartość naprawy w znacząco przekracza 70% wartości pojazdu, a powstała szkoda musi być rozliczona jako szkoda całkowita.

Należy w tym miejscu zauważyć, że strony w umowie ubezpieczenia rozszerzyły zakres ochrony ubezpieczeniowej, ustalając stałą wartość pojazdu w kwocie 432.300 zł. Wskazane postanowienie wypełniało § 9 ust. 1 pkt 1 lit. „b)” OWU, zgodnie z którym za zapłatą dodatkowej składki umowa AC może zostać zawarta z zastosowaniem stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia oraz bez pomniejszania sumy ubezpieczenia o wypłacone odszkodowanie, z tym że stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia nie stosuje się w celu ustalenia, czy zachodzi przypadek szkody całkowitej. Wobec tego przyjęć należało, że stała wartość pojazdu, wynosząca zgodnie z wiążącą strony umową 432.300 zł brutto, ma charakter wiążący i winna stanowić punkt odniesienia dla niniejszych rozważań. Dla ustalenia wysokości należnej powodowi zapłaty należało zgodnie z § 20 OWU odjąć wartość wraku pojazdu, która zgodnie z ustaleniami faktycznymi poczynionymi w oparciu o opinię biegłego wyniosła 161.200 zł. Ostatecznie więc kwota należna od pozwanego wyczerpuje się w kwocie 271.047 zł.

Wobec powyższego w oparciu o art. 805 k.c. i postanowienia umowy łączącej strony zasądzeniu od pozwanego na rzecz powoda podlegała kwota 271.047 zł zgodnie z ostatecznie sformułowanym żądaniem (punkt I wyroku).

O roszczeniu odsetkowym Sąd orzekł zgodnie z żądaniem na podstawie art. 817 § 1 k.c., zgodnie z którym ubezpieczyciel zobowiązany jest w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku, spełnić swe świadczenie. Kolizja, w wyniku której pojazd powoda uległ uszkodzeniu miała miejsce w dniu 20 grudnia 2015 roku i tego samego dnia szkodę zgłosił. Wobec czego roszczenie powoda stało się wymagalne już w dniu 20 stycznia 2016 roku. Mając powyższe na względzie o odsetkach orzeczono jak w punkcie I wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. ustalając, że pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. jako przegrywający proces, w całości ponosi koszty procesu i na podstawie art. 108 § 1 zdanie drugie k.p.c. pozostawiając szczegółowe ich wyliczenie referendarzowi sądowemu (pkt II wyroku).